

THEATRE

ΔΥΝΑΤΟΙ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

Γιώτα Κωνσταντινίδου

Μάνος Παπαδόπουλος

Είναι νέοι ταλαντούχοι και πραγματικά σπουδαίοι στις μεταμορφώσεις επί σκηνής. 13 ταλαντούχα παιδιά της πόλης μιλούν για τη συνεργασία τους με τη δεύτερη μεγαλύτερη Κρατική Σκηνή, την αγάπη τους για τη δουλειά τους όσο και για την επιβίωση ενός ηθοποιού σε μια πόλη με μια πολυσύνθετη θεατρική φυσιογνωμία (ανεξάρτητες θεατρικές σκηνές, θεατρικές ομάδες, Κρατικό Θέατρο).

Το θέατρο έχει τη δύναμη να επιδρά, να πείθει, να καθοδηγεί. Ένα θέατρο ζωφόρο, εξελισσόμενο, δυναμικά παρόν στο επίκεντρο της πολιτιστικής ζωής της Θεσσαλονίκης όσο και της Βόρειας Ελλάδας, οραματίστηκε και πρωτοστάτησε στα πρώτα χρόνια ίδρυσής του, ο Σωκράτης Καραντινός, καθηγητής στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου. Την ημέρα των εγκαινίων στην ταράτσα του Βασιλικού Θεάτρου της Θεσσαλονίκης, το 1961, χαιρετίζει ένα θέατρο που ατενίζει το μέλλον με αισιοδοξία. Το 2017 το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος παλεύει να επιβιώσει και διεκδικεί το πρωταγωνιστικό ρόλο στα θεατρικά πράγματα της πόλης, αγκαλιάζοντας τα νέα ταλέντα της σκηνής.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΓΓΕΛΙΤΣΑ

«Πάρε ρίσκα, κάνε λάθη, ξεβολέψου όταν νιώσεις πολύ σίγουρος, χαμογέλα στην τύχη για να την έχεις με το μέρος σου και δουλειά δουλειά δουλειά», είναι οι συμβουλές επιβίωσης για ένα νέο ηθοποιό από την Ελευθερία Αγγελίτσα. Από τη συμμετοχή της ως μέλος χορού στην «Ιφιγένεια στη χώρα των Ταύρων» ως την Κωνσταντίνα στην παράσταση, «Ταξιδεύοντας με τον ΠΑΟΚ» και τη «Μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της», η Ελευθερία θεωρεί ότι όποιον ρόλο κι αν κληθείς να υποδυθείς, έχεις την ευκαιρία να ανακαλύψεις κάτι που εμπεριείχες και ίσως αγνοούσες την ύπαρξή του. Από τη φοιτητική θεατρική ομάδα του Πανεπιστημίου Μακεδονίας ως τη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ δε μετονώνει για τις επιλογές της ζωής της ακόμα κι αν η καθημερινή θεατρική καθημερι-

νότια της Θεσσαλονίκης είναι άθλος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΚΡΕΖΙΟΣ

Ο Μακμέθ ήταν η πρώτη του δουλειά μετά την αποφοίτησή του από τη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ γι' αυτό κατέχει και ιδιαίτερη θέση για τον ίδιο. «Η ακρόαση είχε γίνει λίγους μήνες πριν αποφοιτήσω, χάρηκα πολύ όταν βγήκε η διανομή και είδα ότι είμαι μέσα. Το διάστημα των προβών ήταν γεμάτο προκλήσεις γιατί η κ. Ρεβή μου εμπιστεύτηκε ένα ρόλο για τον οποίο θα την ευχαριστώ πάντα, αλλά και απολαυστικό εξαιτίας του θιάσου. Όσο για τις παραστάσεις, σου έφερνε ένα χαμόγελο να βλέπεις το θέατρο της ΕΜΣ γεμάτο από κόσμο.» Ο Γιάννης Γκρέζιος, είναι ένας από τους νέους ταλαντούχους ηθοποιούς της πόλης που διακρίνει παρά τις οικονομικές αντιξοότητες έναν αέρα

«Πάρε ρίσκα, κάνε λάθη, ξεβολέψου όταν νιώσεις πολύ σίγουρος, χαμόγελα στην τύχη για να την έχεις με το μέρος σου και δουλειά δουλειά δουλειά»

δημιουργικής ανάπτυξης στην Κρατική Σκηνή όσο και μια αθρόα προσέλευση του κόσμου στις παραστάσεις του ΚΘΒΕ. «Οι αξιόλογοι ηθοποιοί υπάρχουν, όπως το φωτεινό παράδειγμα της Εταιρείας Θεάτρου Θέση, αλλά χρειάζονται και άλλα στοιχεία για τη θεατρική επιβίωση της πόλης.»

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΖΩΡΑ

Η Στεφάνια Ζώρα είναι το «μικρό κοριτσάκι» στην επιτυχημένη παράσταση του ΚΘΒΕ, «Οικογενειακή Γιορτή» υπό σκηνοθετική επιμέλεια Γ. Παρασκευόπουλου. «Το έργο, τρομακτικό. Μοναδική εμπειρία. Δεκατέσσερις άνθρωποι, διαφορετικοί μεταξύ τους, καλούνται να γίνουν μία οικογένεια. Η παράσταση διαδραματίζεται σε έναν ενιαίο χώρο, όπου ηθοποιοί και θεατές γίνονται ένα. Για μένα -Το Μικρό Κοριτσάκι- αυτό είναι το ζητούμενο και η μεγαλύτερη πρόκληση: να κοιτώ. Να κοιτώ τους θεατές. Να κοιτώ τους ανθρώπους.» Εκπρόσωπος της νέας φουρνιάς ηθοποιών της πόλης είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής της Κρατικής Σκηνής και ιδρυτικό μέλος της ομάδας θεάτρου 09. «Οι '09' είναι η θεατρική μου οικογένεια. Ξεκινήσαμε από τη σχολή ακόμη, το 2014, γεμάτοι ιδέες, έμπνευση και όρεξη. Μία ουσιαστική συνάντηση ανθρώπων - φίλων -συνεργατών.» Στις συμβουλές επιβίωσης για ένα νέο ηθοποιό στη Θεσσαλονίκη, θα δηλώσει: «Κι εγώ αναρωτιέμαι. Αγαπώ την πόλη μου, αγαπώ τη δουλειά μου. Ως τώρα στάθηκα τυχερή. Έχω μάθει να ακούω και να έχω υπομονή. Όλα αυτά μαζί, πιστεύω πως είναι το μυστικό: υπομονή, επιμονή, μελέτη, σεβασμός, μέτρο, αγάπη για το θέατρο και χαρά. Πολλή χαρά.»

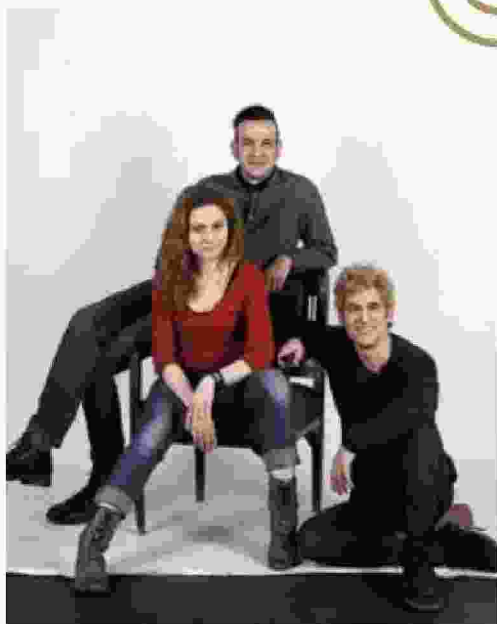
ΕΛΕΝΗ ΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΥ

Μας παίρνει μαζί της σ' ένα νοτιό ταξίδι στις διαδρομές των ρόλων της, «Στον Χορό της Ελένης του Ευριπίδη για το πώς η συλλογικότητα συναντάται με την ατομικότητα, στον Κοτίν από τον Βασιλιά Υμύ για το πώς παίζεις αντρικό ρόλο με κινησιολογία κόμικ, στην κ. Γκιμης από την Μικρή μας πόλη για το πως κάθεται ακίνητη επί 35 λεπτά μιλώντας ως νεκρή, στην κ. Μεντλοκ από τον Μυστικό Κήπο για την απόλαυση του να παίζεις τους κακούς, στη Μαριέττα από τον Τρίτο Στεφάνι για τις επίμονες και επίπονες αναφορές μου σε ένα αγαπημένο πρόσωπο μπας και ποτέ την προσεγγίσω.» Η Ελένη Θυμιπούλου είναι η μελετηρή φοιτήτρια με υποτροφίες στο Τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών και η κατοπινή ανήσυχη φοιτήτρια της Ψυχολογίας. «Στην ορκωμοσία πήγα με τη μικρή, κουβαλώντας τη δεύτερη στην κοιλιά μου και το μπαμπά να λείπει σε περιοδεία με παράσταση. Έχουμε την ευκαιρία να απολαύσουμε την ερμηνεία της στο «Τρίτο Στεφάνι», «αποτελεί μια συνεργασία που με μεγάλη περηφάνια μπαίνει στο βιογραφικό μου. Όχι μόνο για την ανταπόκριση που φαίνεται να έχει η παράσταση στο κοινό αλλά και για τη συνάντησή μου με αυτούς τους χαρακτήρες που τόσο πολύ θυμίζουν τις γιαγιάδες, τους παππούδες, τις μάνες και τις θείες μας. Μια συνομιλία με το παρελθόν είναι η κάθε παράσταση για μένα.» Η Ελένη Θυμιπούλου είναι από τα πιο σίγουρα χαρτιά υποκριτικής δεινότητας της Κρατικής Σκηνής που ελπίζει σε ηθοποιούς και κοινό, σύγχρονα και κλασικά έργα για τη διατήρηση της θεατρικής φυσιογνωμίας της πόλης.

ΑΙΓΛΗ ΚΑΤΣΙΚΗ

Με αφετηρία την αγάπη της για τη μουσική θα συναντηθεί με την τέχνη του θεάτρου κάνοντας μια μικρή στάση στη Νομική Θεσσαλονίκης. Πολλά υποσχόμενη απόφοιτη της Δραματικής Σχολής του ΚΘΒΕ, η Αίγλη Κατσίκη είναι ιδρυτικό μέλος της ομάδας «ISO». Η ISO (International Super Objective) είναι μια ομάδα δώδεκα καλλιτεχνών από διαφορετικές χώρες της Ευρώπης και το Ισραήλ. Είναι μια κολεκτίβα χωρίς σκηνοθέτη, στην οποία τα μέλη της παίζουν με τις διαφορετικές γλώσσες, με αυτά που τους χωρίζουν και με αυτά που τους ενώνουν.» Εκπρόσωπος της νέας γενιάς ηθοποιών της πόλης, γνωρίζει καλά τις δυσκολίες του επαγγέλματος. «Ένας ηθοποιός στη Θεσσαλονίκη επιβιώνει με δυσκολία. Αν είναι τυχερός, είτε θα ανήκει στο δυναμικό της Κρατικής Σκηνής, είτε θα παίζει σε δύο, τρεις διαφορετικές παραγωγές ταυτόχρονα. Αν δεν συμβαίνει τίποτα από τα δυο, ψάχνει για διαφορετική απασχόληση.» Στα «Ανεμοδαρμένα Ύψη» της Έμιλυ Μπροντέ που θα ανεβεί στη σκηνή της ΕΜΣ σε σκηνοθεσία Γιάννη Καλαβριανού, θα είναι η Ισαβέλλα. «Ο χαρακτήρας μου έχει μια δυναμική, που δεν είναι εμφανής από την αρχή. Μένει πιστή στις

THEATRE

ιδέες και τα θέλω της μέχρι το τέλος.»

ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΓΙΑΤΑΚΗ

Η υποκριτική της δυναμική μάς καθήλωσε στην ερμηνεία της στο *Zyklus* του Θανάση Τριαρίδη για να τη συναντούμε εκ νέου στην «Οικογενειακή Γιορτή» του Βίτενμπεργκ υπό τη σκηνοθετική οδηγία του Γ. Παρασκευόπουλου και στις δύο παραστάσεις. «Στο *Zyklus* αναμετρήθηκα με μια ιστορία που αφορούσε το Ολοκαύτωμα αλλά εγώ ερμίνευα μια μεσογειακή γυναίκα με τη ζέση, την τρυφερότητα την έκπληξη και την ανάγκη της να αγαπηθεί. Η *Helene* του *Festen* ζει μια ιστορία οικογενειακών μυστικών είναι Σκανδιναβή, ψυχρή και εκφράζεται με ελάχιστες αυστηρές πινελιές. Η πόλη και οι συγκρούσεις γίνονται μέσα της.» Η Ιωάννα Παγιατάκη θυμάται πως ως φοιτήτρια στα ΤΕΦΦΑ του Πανεπιστημίου Αθηνών θα συναντήσει το Βαγγέλη Θεοδωρόπουλο τότε συντονιστή της θεατρικής ομάδας της Φοιτητικής Λέσχης και κατοπινό καλλιτεχνικό διευθυντή του Φεστιβάλ Αθηνών. Η αγάπη και ο ενθουσιασμός της για το θέατρο την οδηγούν στη Δραματική Σχολή «Εμπρός» με εμπνευσμένους δασκάλους, όπως τον Τάσο Μπαντή, τον Δημήτρη Καταλειφό και τη Ράνια Οικονομίδου στο τιμόνι της Σχολής. Παίρνει μέρος σε πλήθος παραστάσεων του ελεύθερου θεάτρου που τη γεμίζουν εμπειρία αλλά και βαθειά γνώση, πολύτιμα εφόδια που τα εξαργυ-

ρώνει στις συνεργασίες της τόσο με το Εθνικό Θέατρο όσο και με την Κρατική Σκηνή. Η Ιωάννα Παγιατάκη είναι μια ηθοποιός με ακατάπαυστη εργατικότητα, πίστη και συνεχή μελέτη που επιβιώνει σε μια πόλη που παλεύει για τη θεατρική της έκφραση.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Στα 25 του χρόνια, έχοντας ήδη αποφοιτήσει από τη Νομική Αθηνών, βρίσκεται στη Δραματική Σχολή «Σύγχρονο Θέατρο Αθήνας» του Γιώργου Κιμούλη. Με εφόδια τεχνικές υποκριτικής αγνώστες ως τότε σε πολλές κρατικές σχολές, όπως *Isaba*, *Alexander*, *le coq*, ουδετερότητα και με σπουδές κλασσικής κιθάρας, θεωρίας της μουσικής και κλασσικού τραγουδιού στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών εμπλουτίζει το βιογραφικό του με συνεργασίες στο Εθνικό Θέατρο, την Κρατική Σκηνή, το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Πάτρας και ιδιωτικούς θιάσους. Από τον «Περικλή» του Σαίξπηρ ως τον «Σύσσημον» του Ν. Παναγιωτόπουλου, τους «Επτά Επί Θήβας» του Αισχύλου ως την «Οικογενειακή Γιορτή» του Βίτενμπεργκ, ο Βασίλης Παπαγεωργίου διανύει έναν πνευματικό δρόμο δημιουργίας και αυτοπραγμάτωσης. Αυτό που αναγνωρίζει στην τελευταία του δουλειά στην «Οικογενειακή Γιορτή» σε σκηνοθεσία Γ. Παρασκευόπουλου, «είναι μια «επώδυνη ενδοσκόπηση», απαραίτητη, καθώς αλλιώς δεν θα υπήρχε νόημα να κάνουμε

αυτή τη δουλειά.»

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

«Έρμαιο γίναμε των λόμπι που σαφώς το 'χουνε κόμπι να μας κάνουνε Ναϊρόμπι(…)Μα όχι τον χιτώνα μου, όχι τους αιγιαλούς μου και την πευκοβελόνα μου που πλέκω τους καημούς μου.» Κάπως έτσι σκοπεύει να κατακτήσει το θεατρόφιλο κοινό, ο άνθρωπος που βρίσκεται πίσω από την έμπνευση και την υλοποίηση της τετραλογίας των ΜΠΑΝΤΑ-ρισμένων, ο ηθοποιός και σκηνοθέτης, Χρήστος Παπαδημητρίου, που επιστρέφει στην σκηνή του Βασιλικού Θεάτρου, με την παράσταση, «...και με τη Νίκη!». Γνώριμος στα θεατρικά πράγματα της πόλης από τις συνεργασίες του με την Πειραματική Σκηνή της Τέχνης και

την Κρατική Σκηνή, χαρακτηρίζει τις συνεργασίες του με τις δύο σπουδαίες θεατρικές σκηνές ως αναμφισβήτητα επαγγελματικά εκέγγυα. «Η Πειραματική σαν πιο μικρός οργανισμός είχε κάτι πιο έκδηλα «κυτταρικό» σαν λειτουργία. Αυτό μεταφραζόταν και σε μία πιο οικεία ατμόσφαιρα. Στο ΚΘΒΕ από την άλλη, περισσότερες συνεργασίες και πρόσβαση σε εκ περιτροπής διαφορετικές αντιλήψεις περί θεάτρου. Σαφώς, συναρπαστικές και οι δύο θητείες.» Μάχιμος εργάτης του θεάτρου αναγνωρίζει τη περιορισμένη αγορά εργασίας για έναν ηθοποιό της Θεσσαλονίκης και επιλέγει να ατενίζει με συγκρατημένη αισιοδοξία την εξελικτική πορεία της Κρατικής Σκηνής. «Μια στόχευση επί του παρόντος με μία εναρμονισμένη με τη δοκιμαζόμενη

THEATRE

κοινωνία θέση-πρόταση πνευματικής ψυχαγωγίας, είναι ζητούμενο από μέρους του οργανισμού. Χρειαζόμαστε πνευματικότητα στις μέρες αυτές.»

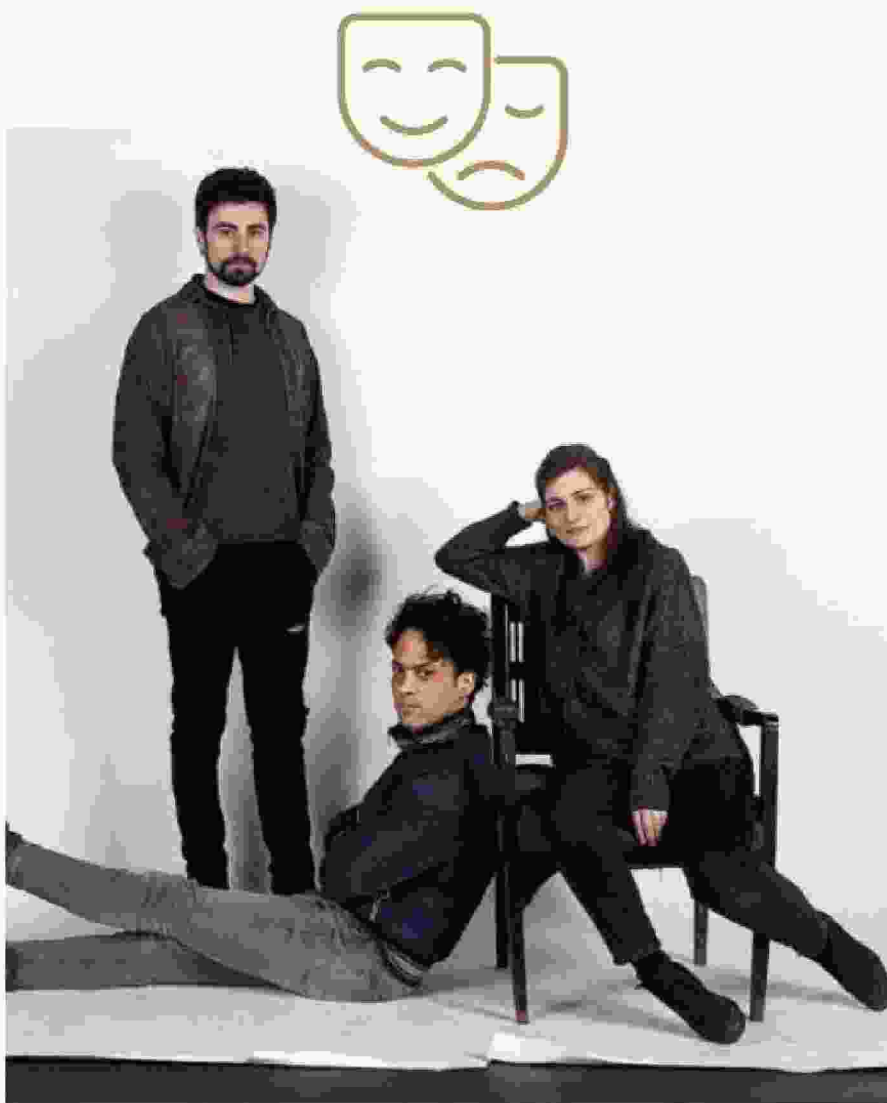
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ηθοποιός, σκηνοθέτης και δάσκαλος υποκριτικής. «Για να διδάξει τις τεχνικές του ένας καλλιτέχνης θα πρέπει να παραμένει ανοιχτός να διδαχθεί από τους μαθητές του ή καλύτερα τους ακροατές του», υποστηρίζει ο Γρηγόρης Παπαδόπουλος. Αριστούχος της Δραματικής Σχολής του ΚΘΒΕ, θεωρεί την Κρατική Σκηνή της πόλης κοίωνα του πολιτισμού, «το ΚΘΒΕ καλύπτει μια μεγάλη γκάμα θεατών, από τα πιο λαϊκά στρώματα μέχρι τους πιο απαιτητικούς θεατρόφιλους. Όλοι θα βρουν κάτι που θα τους ταιριάζει, όλοι θα πάνε στο θέατρο.» Έχει συνεργαστεί με ανεξάρτητες σκηνές, όπως η Ακτίς Αελίου και είναι ιδρυτικό μέλος του Eclipses Group Theatre. «Για να επιβιώσουν οι ανεξάρτητες θεατρικές σκηνές πρέπει να επιβιώσουν τα μέλη τους. Αν' τη στιγμή που έχουν σταματήσει οι επιχορηγήσεις απ' τη μία και απ' την άλλη έχουν αυξηθεί κατά πολύ οι ομάδες που κάνουν ερασιτεχνικό θέατρο στη Θεσσαλονίκη, τα πράγματα έχουν γίνει πολύ δύσκολα.» Από τον Ηρακλή του Ευριπίδη, την Ειρήνη του Αριστοφάνη, το Blasted της Sarah Kane, την Άγρια Μοναξιά, το Πέτρες στις Τσέπες του, ως το Αναπάντεχο, το Παρακαλώ Περιμένετε και την Τριλογία της Μήδειας, ο Γρηγόρης Παπαδόπουλος είναι ο ηθοποιός που ασκείται αδιάκοπα σε ό,τι του ανατίθεται, έτοιμος και ολοκληρωμένος για το επόμενο βήμα του. Αναμένουμε να τον απολαύσουμε στα Ανεμοδαρμένα Ύψη, της Έμιλυ Μπροντέ.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Έχει φορέσει το προσωπίο της Ρεγάνης (σκην. Στ. Λιβαθινού), της Ισαβέλλας (σκην. Γ. Ρήγα), της Αγγέλα Παπαστάμου (σκην. Ενκ. Φεζολάρι), της Λαΐδη Μακμυέθ (σκην. Αν.

THEATRE

Ρεβή), της Ραυμόνδης (σκην. Γ. Αναστασάκη) αλλά και πολλά ακόμη. Πρόκειται για την Πολυξένη Σπυροπούλου, μια από τις πιο ταλαντούχες θεατρικές προσωπικότητες του ΚΘΒΕ. Άριστο απόφοιτος της Δραματικής Σχολής της Κρατικής Σκηνής με υπόβαθρο σπουδές στην Αρχαιολογία, πειραματίζεται αρχικά με ανεξάρτητες ομάδες και ΔΗΠΕΘΕ. Ανήσυχη και άκρως δημιουργική, παρουσιάζει τα δικά της πρότζεκτ (Νόνα- αυτοσχεδιασμοί, επινόηση, Μάγισσες WANTED-σωματικό θέατρο, Τι ξέρεις για τα όνειρα-αφηγηματική performance) και είναι υπεύθυνη για τη σχεδίαση και την εμπύκωση θεατροπαιδαγωγικών προγραμμάτων. «Ως εμπυκώτρια αλλά και ως μπτέρα, πιστεύω πως είναι πολύτιμα και απαραίτητα τα προγράμματα αυτά σε σχολεία, θέατρα, μουσεία, οπουδήποτε για να απογειώσουμε τον μαγικό κόσμο των παιδιών, αυτά είναι οι οδηγοί μας. Με αυτή την αφετηρία και με αφορμή θεατρικές συνθήκες και ρόλους προέκυψαν τα εργαστήρια που εμπυκώνω και με μεγάλους πια.» Για την Πολυξένη, οι λόγοι για να είναι κανείς αισιόδοξος για την πορεία των θεατρικών πραγμάτων της πόλης φαίνεται να υπερτερούν των οποιωνδήποτε δυσχερειών, «Έχουν ανοίξει νέα θέατρα, δημιουργούνται συνεχώς νέα σχήματα, λειτουργούν δραματικές σχολές, εργαστήρια, το Καλλιτεχνικό Σχολείο Θεσσαλονίκης, νέοι άνθρωποι πειραματίζονται, το ΚΘΒΕ έχει εμφανώς ανθίσει. Ο κόσμος βλέπει θέατρο, ψάχνει, συζητάει, νιώθει, κρίνει, συγκινείται μέσα από γνώσιες στιγμές θεατρικής πράξης. Η πόλη είναι οι άνθρωποί της. Είμαι αισιόδοξη για τους ανθρώπους.»

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Αιχμαλώτισε κοινό και κριτικούς με την πρόσφατη ερμηνεία του στην τραγωδία του Αισχύλου, «Επτά Επί Θήβας» σε σκηνοθεσία Τσέζαρις Γκραουζίνις. Ό ίδιος θα χαρακτηρίζει ως κομβική για την καριέρα του τη συνεργασία με το Λιθουανό σκηνοθέτη, «Πιστεύω πως καταφέραμε και ξεπεράσαμε τις αμφιβολίες, τους εγωισμούς και τις αδυναμίες μας

για αυτό και δημιουργήσαμε κάτι πολύ ανθρώπινο και ειλικρινές - κάτι που ισχύει άλλωστε για όλη την παράσταση: μια άγρια αδερφική ανταγωνιστική σχέση θανάτου χωρίς να ειπώνεται τίποτα.» Κύπριος στην καταγωγή με σπουδές στις πολιτικές επιστήμες θα ασχοληθεί με το θέατρο ως μια ευρύτερη έννοια ενεργούς πολιτικής συμπεριφοράς και θα κλείσει πάνω από 10 χρόνια αξιόλογης θεατρικής παρουσίας στην πόλη μας. Άριστος απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του ΚΘΒΕ επαληθεύει τις κρίσεις των δασκάλων του και πρωταγωνιστεί σε πληθώρα παραστάσεων της Κρατικής Σκηνής, από τον «Σοβαρό Ερνέστο» του Όσκαρ Ουάιλντ, στη «Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη, στην «Ελένη» του Ευριπίδη, στις τετραλογίες των «ΜΠΙΑΝΤΑ-ρισμένων» ως το «Βδύτσεκ» του Μπύκνερ και την «Οικογενειακή Γιορτή» του Βίτενμπεργκ κ. ά. Ταλαντούχος στο να μεταμορφώνεται πλήρως σε κάθε ρόλο που του ανατίθεται, ο Χρήστος Στυλιανού, αντιμετωπίζει το θέατρο ως ομαδική δουλειά και ένα παιχνίδι ισορροπιών με γνώμονα την έρευνα και την επίπονη εργασία. Παντρεμένος με την ηθοποιό Ελένη Θυμιοπούλου και πατέρας δυο κορπσιών πιστεύει στον πλουραλισμό των θεατρικών πραγμάτων της πόλης και στο θέατρο ως αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

Ο Ορέστης Χαλκιάς, ως παιδί ηθοποιών μεγάλωσε μέσα στο θέατρο. «Οι γονείς μου πολλές φορές με έπαιρναν μαζί τους επειδή απλά δεν είχαν που να με αφήσουν. Έτσι, μεγαλώνοντας, ήταν η φυσική εξέλιξη το να συμμετάσχω σε θεατρικές παραστάσεις του σχολείου και της Θεατρικής Ομάδας Πυλαίας.» Εισήχθη στο Τμήμα Θεάτρου του ΑΠΘ με απώτερο στόχο τη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ από όπου και αποφοίτησε με άριστα. Για τον ίδιο, ο ηθοποιός είναι μια ολότητα, φωνή, σώμα και νους όπου δεν είναι λίγες οι φορές που έχει να αντιμετωπίσει ανυπέρβλητες δυσκολίες. «Η διαφορά για έναν ηθοποιό της Κρατικής Σκηνής είναι ότι κινείται και δουλεύει σε ένα προστατευμένο περιβάλλον εξασφαλίζοντας τα νόμιμα δικαιώματά του, τα οποία πολλές φορές καταπατούνται στο

ελεύθερο θέατρο.» Από την καλλιτεχνική του συνάντηση με τον Μιχάλη Μαρμαρινό ως τη συμμετοχή του στο χορό στην «Ιφιγένεια στη χώρα των Ταύρων», τη διδασκαλία του Ταξιάρχη Χάνου και τη συνεργασία του με τον Nikita Milinojenic και τον Γιάννη Καλαβριανό, ο Ορέστης Χαλκιάς κάνει λόγο για μια διαδρομή κομβικής καλλιτεχνικής σημασίας. Θα τον συναντήσουμε ως Λίντον στα «Ανεμοδαρμένα Ύψη» του Γιάννη Καλαβριανού και στην «Επιθεώρηση» του Χρήστου Παπαδημητρίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ

Στις πρόβες της «Οικογενειακής Γιορτής» γνωρίσαμε έναν ηθοποιό χαμηλών τόνων, επίμονο και μελετηρό που άκουγε με προσοχή τη συζήτηση γύρω από το θέμα της παράστασης. Πάνω στη σκηνή αποκαλύφθηκε ένα ηχηρό ταλέντο πλήρως ανταποκρινόμενο στις απαιτήσεις του ρόλου. Ο Κωνσταντίνος Χατζησαββάς, φαίνεται να ακολουθεί πιστά τις συμβουλές του πρώτου δασκάλου του στο Εργαστήρι «Νέων Μορφών» και κατοπινό σκηνοθέτη του, Γιάννη Παρασκευόπουλου, να «ακούει» και να μην προσοφασίζει τίποτα για έναν ρόλο. Εργάτης του «ελεύθερου θεάτρου» για πολλά χρόνια θα βρεθεί στο κατώφλι του ΚΘΒΕ και θα συμμετάσχει σε πολλές παραστάσεις όπως στην «Ελένη» του Ευριπίδη, στον «Υμνύ Βασιλιά» του Ζαρού Αλφρέντ, στο «Déjà Vu» του Κάφκα, στο «Debtgavage» του Ντε Βος Ρεμί, στο «Βδύτσεκ» του Μπύκνερ, στους «Επτά Επί Θήβας» του Αισχύλου κ..ά αναγνωρίζοντας στην Κρατική Σκηνή μια στέρεη θεατρική στέγη όπου μπορεί να είναι διαρκώς παραγωγικός και δημιουργικός. Ασχολείται χρόνια με το σπικάζ, εξασκώντας μέρος της τεχνικής του ως ηθοποιός και δεν διαπραγματεύεται ένα βασικό λόγο που αποφασίζει κάποιος να ασχοληθεί με την υποκριτική, «Να έχει άλλοθι να λέει και να κάνει πράγματα που υπό άλλες συνθήκες δε θα έκανε ποτέ.»